

DIARI CATALA
Avisos, Noticias y Anuncios
PREUS DE SUSCRIPCIO
Barcelona (Edició vespre) 1 pta. mes
Edició mat. 1.50 pta. trim.
Unió postal 1.50 pta. trim.
Paquet de 30 números 90 còstims.

La Veu de Catalunya

5cent.

Redacció y Administració:
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entressol
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPREMTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Teléfon 134
Anuncia, escoles, comunicació, y re-
clams a preus convencionals. Per a la
edició del vespre s'admeten escoles
monitors des de les 10 hores de la tarda
Per a redacció del matí, fins a les tres de
la matutina.

Any XXII núm. 4,866 Barcelona: Dissapte 23 de novembre de 1912 Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: Sant Climent, p. y m.
Sant de demà: St. Joan de la Creu, cl. y m. — Quaranta Hores: A la iglesia parroquial de Nra. Sra. de la Mercé y St. Miquel Arcàngel.
Hores d'expedició: De les vuit del matí a les sis de la tarda. — Demà: A la mateixa iglesia. — Cor de Maria: Nra. Sra. de l'Estrella, a Santa Agna.
Demà: Nra. Sra. de l'Immaculat, a St. Jaume. — Missa d'avui: St. Climent, l. papa y m. — La de demà: St. Joan de la Creu, cony. y
luna, c. blanc. — Adoració nocturna: Demà, dia St. Toró del Puríssim Cor de Maria.

Observatori Meteorològic de la Universitat. — Director: E. Alcobé. — 22 de novembre
HORES D'OBSERVACIO: 9 matí y 4 tarda. — Baròmetre a 0'00 al nivell del mar: 755.9; 761.2. — Temperatura: Màxima: 21.0 sol; 17.0 ombra. — Mí-
ma: 9.0 ombra; 7.8 reflector. — Temperatura a la ombra: 19.0; 15.9. — Pluja a les 24 hores: 0.00. — Alguna evaporació en mil·límetres: 1.23. — Grans d'humidat:
74.4. — Direcció del vent: NNO. — SO. — Velocitat del vent: 141 km. — Estat del cel: aurores, surt. — Ròtols. — Caudal: 0.0. — Caudal: 0.0. — Caudal: 0.0.
Sortida del sol: 6.47. — Posta: 4.37. — Sortida de la lluna: 4.23 m. — Posta: 8.34 m.

L'Ilustre Senyor

Don Joseph Cirera y Sampere

ADVOCAT

Degà de l'Il·ltre. Colegi d'Advocats de la present, Individuu de la M. Il·ltre. Junta de Obra y Pre-
sident de la Conferència de Sant Vicens de Paul de la Puríssima Concepció, Degà del Con-
sell d'Administració de la "Caja de Ahorros", President de la "Energia", Ex-Director del
"Banco de Sabadell", Ex-Cabo dels Somatens del partit, etc., etc.

ha mort havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus afegits fills Joseph, Ramón, Mercé, Maria, Elvira y Montserrat, fills polítics don Joan Portabella, don
Vicent de Mur, don Joaquim Torres y donya Dolores Cuyas, nets, germà, germanes polítics, neboda, ties, cosins y demés
parents, la M. Il·ltre. Junta d'Obra de la Puríssima Concepció, el Colegi d'Advocats, els Consells d'Administració de la
Caja d'Estalvis, del BANCO DE SABADELL y de la ENERGIA y la rahó social HIJOS DE P. PORTABELLA, de Barcelona,
el participar als amichs y coneguts tan sensible pèrdua els preguen que tinguin present en llurs oracions y se serveixin
assistir demà diumenge, a les tres de la tarda, a la casa mortuoria, carrer del Convent, núm. 62, pera acompanyar el
cadavre a la iglesia parroquial de la Puríssima Concepció y d'allí a la seva darrera estada.

Sabadell 23 novembre de 1912.

El dol se dona per despatit

Grans Magatzems a l'engrós y a la menuda

Primera casa d'Espanya en Alfombres y Artículos para Mobles

BLANCO y BOSCH

Plaça Sant Jaume
Call, 21, y St. Honorat, 1 y 3
TELÉFON núm. 190

Grans existències a preus sense competència

Alfombreria de totes classes

Carpetes. — Alfombres de totes mides y estils. — «Pasillos» de
totes les amplàries. — Importació directa de tapissos Smirna y Perses

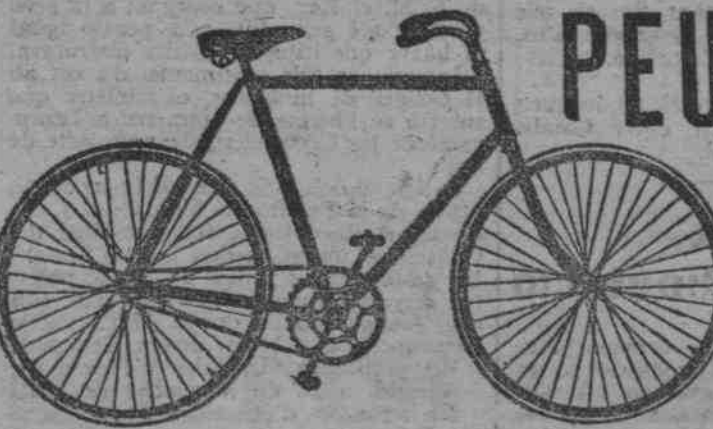
Tapicerías, Domassos y Velluts estil antich

TELES para tapiçar parets y tot quant se fabrica para DECORAR
Cortinaes, Stors, "Visillos" y Joehs Dormitori en tal
Muselina, Brodats y FILET ALTA NOVETAT

FLASSADES, EDREDONS, TAPETS Y COLXES

LENCERIA y secció especial para la confecció de Roba blanca para liti y taula.

Artículos de punt, Camiseria y Equipos para senyora y senyor

PEUGEOT

250

pessetes

Representants
exclusius

F. S. ABADAL Y C. Aragó, 239 al 245

Pelletería LE RENARD BLANC

de TORRES y FONTANET
CARRER DE CORTS, 614 (entre Rambla Catalunya y Balmes)
Immense assortit en Martes, Visons, Chinchillas, Topo. — Especialitat en Renard Blanc,
Zibeline, Alaska, Russia, Prussia y Japó, en classes molt bones y barates. — Abrics
nutria de Hudson, Ongaba, Colombia, Australia, etc., etc. — Skunka naturala, Skunka
de Prussia, Opossum natural d'Austràlia. — Recharpes, Topo y estoles de totes classes.
LA CASA QUE VEN MES LIMITAT

Marsans Hof y Fills

Valors, Cupons, Giros, Cambi de Monedes, Comples corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

Pera llogar

Pla principal ab cinch habitacions, propi para despatx
y oficines. Gèntric y econòmic. — Vergara, núm. 6

Dr. E. Perearnau
dels Hospitals de París. Vies urinaries y sa olergia
Plaça Urquinaona, 3, 1.º. De 12 a 1 y de 4 a 6, festius de 10 a 11

LA MANCOMUNITAT

L'OBSTACLE

La Cambra alta y les Mancomunitats, l'home-rule y la representació proporcional.

Impotència lleislativa dels parlaments. — El sistema bicameral abans y ara.

Necessitat d'una reforma constitucional.

Es el Senat. Per segona vegada l'as-
piració de Catalunya s'encalla en els
corrents del Senat, per segona vegada
un projecte que dona satisfacció a
una petita part de les reivindicacions
catalanes, aprovat en el Congrés topa en
el Senat ab dificultats insuperables.
Sense'l Senat seria lley el projecte de
Administració local del Maura, que
tan alta y fecunda reforma iniciava.
Sense'l Senat seria lley la reforma del
proyecto de Mancomunitats provincials
den Canalejas.

Y això que passa a Espanya, passa
també fora d'Espanya. Es la Cambra
dels Lords la que s'interposa entre Ir-
landa y l'home rule que s'espera.
Es el Senat francès que barra el pas a
la representació proporcional que la
Cambra ha votat y ratificat en totes
les eleccions parcials que venen fentse
desdell plantejament del problema tots
els electors de França.

Es un mal general, es un vici fon-
damental del sistema que ve a agravar
la ja prou calificada esterilitat parla-
mentaria. Tota reforma que sigui una
veritable innovació, que s'aparti dels
molins vells, dels camins fressats, que
fassi quicòm més que posar flocs y
rundes a velles resesures, tota refor-
ma lleislativa que constitueixi una ve-
ritable renovació, després de vèncer la
carrera d'obstacles que l'aprovació en
la Cambra popular significa, cau en els
agutxos, en les fangues pantanoses
del Senat, y d'allí no passa.

En les llistons de la primera fon-
dació del règim constitucional, en aquells
moments primers de la seva implanta-
ció, quan un idealisme abundant pels
obstacles y una inexperiència absolu-
ta nascuda del contacte ab les teories
polítiques y l'allunyament de totes
les funcions d'administració y governa-
ment adoptat ràpidament, en un
capte d'entusiasme, les mides més fon-
dament malabardades, sense previ estu-
di, sense comprensió de tots els factors
del problema, sense previsió y regula-
ció de resultats y conseqüències, va
imposar-se'l sistema bicameral, imitat de
la constitució anglesa, atenuació del
sistema tri-cameral, quasi general en
la Carta de la Edat Mitja, com una
garantia d'estabilitat, com un contrape-
s a les folles impulsions tumultuoses
de les assemblees populars.

Però avuy son totalment canviats els
termes del problema. Avuy les Cam-
bras populars son organismes vells ab
reglamentació minuciosa, completada per
un col·lèx de precedents y costums
que lliguen y cohibeixen. Avuy els ho-
mes que les formen no son com a la
primèria, i hoistes torrens, desli-
gats de tota existència, sinó al contrari

historia de totes les reformes positives.
Com més viva es una aspiració, com més
potència fecundant entranya, més in-
teressos amenaça, més suspicacions y re-
zels desvetlla y més s'allarga y retrassa
en conseqüència la seva realització. Aque-
sta es la historia encara oberta del Ho-
me Rule d'Irlanda, de l'autonomia y
les Mancomunitats de Catalunya.

Ab el règim d'una sola Cambra, tant
si's mantingués en la mateixa forma ac-
tual com si s'hi acumulés una part ma-
yor o menor de les categories que com-
posen el Senat, l'aspiració de Catalu-
nya hauria aconseguit la consagració lle-
gislativa.

A la inutilitat del Senat, a la seva
acció entorpidora hi hem de respondre
plantejant el problema de la reforma
constitucional, de la reforma del Senat
o la seva supressió.

Els països en plena normalitat de civi-
lització poden suportar els entrebanchs,
les pèrdues de força motriu, que'l siste-
ma bicameral imposa. Espanya, que ha
de treballar tant, que ha de cuinar tant
si vol guanyar el temps perdut y escur-
sar la distancia que la separa dels grans
països, no pot ja per més temps tole-
rar-les.

Al Dia

El de sempre

«El Imparcial», actuant de bon minyó
sembla que ara'n estima y fins ens
aconsella. Ens recomana que fem bon-
tat y propaganda; diés coses que ell,
els que «El Imparcial» representa, no
poden fer de cap de les maneres.

Si creguéssim que's pot discutir en
serio ab «El Imparcial» sobre coses de
Catalunya, li respondríem en serio so-
bre lo de la propaganda y l'exclusivisme.
D'hont surten, fora del seu grup, les
veus contraries a les Mancomunitats.
Desde 1908 que's discuteixen: ja
no's pot dir res més. Ara, a veure, a
veure si son més els qui les volen o els
qui les rebutgen.

Y creguí «El Imparcial» que al Se-
nat passarà lo mateix que va passar

La conferencia den Cambó

La Lliga Regionalista ens prega que
fem present a les societats adhrades,
senyors senadors, diputats a Cortes, di-
putats provincials y regidors regionals
tes de tot Catalunya que's donguin por-
tats especialment a Tàrragona, si per
falta de temps no poden ferho personal-
ment.

POL.

Impresions de l'actual moment polítich

Lo que dinen els senadors y diputats regionalistes

Com anunciàvem, s'han reunit a la
Lliga senadors y diputats regionalistes
pera canviar impresions y pendre
acorts sobre la conducta a seguir en
vista de l'actitut del Govern davant del
projecte de lley de Mancomunitats pro-
vincials.

El senyor Abadal y Cambó donaren a
conèixer les impresions personals por-
tades de Madrid y les novament adqui-
dides per noticies fidedignes; s'ha llegit
detingudament el discurs del senyor com-
te de Romanones, y les declaracions pú-
bliques dels senyors Junoy y Roig y
Bergadà; s'ha examinat ab totes les se-
ves contingències y complicacions possi-
bles la situació general política d'E-
spanya y l'estat del partit liberal. Y des-
prés de conèixer els acorts de la Di-
putació provincial de Barcelona, tots els
reunits han estat conformes ab que la
impresió que de moment havien causat
les declaracions del Govern, que feyen
pensar més en el dessistiment, que en
l'aplassament curt de la discussió, era
potser una mica massa pessimista y que,
per lo tant, si bé no podia confiar-se
completament en la ràpida discussió y
aprovació de l'ansada reforma, anhel
de tot Catalunya, no podia ni devia con-
tribuir a fer creure que havien fran-
cassat les Mancomunitats, com molts
afirmen.

Entre altres acorts s'han pres els de
que'l senyor Cambó dongué diluns vi-
nent, a la Lliga Regionalista, una con-
ferència sobre'l tema «Les Mancomuni-
tats y el Parlament»; pendre part en
la interpel·lació que'l senyor Junoy té
anunciada en el Senat pera això que's
presenti el dictamen de la comissió, y
plantejar llavors, en el moment que's
cregui més propici, en el Congrés, un
ample debat sobre la política del Go-
vern liberal respecte a les aspiracions
catalanes.

El senyor Abadal va comunicar als
reunits que creya possible que'l dicta-
men de la comissió del Senat no fos
per majoria, sinó per unanimitat, mos-
trantse agraïssim als individus de la

comissió y sobre tot al seu digne pre-
sident senyor Rodríguez, per les de-
claracions d'amor al projecte y consi-
deració a Catalunya que li havien fes-
tes.

Al sortir de la reunió hem tingut el
gust de conversar ab els senadors y
diputats regionalistes. Veusquí la im-
presió que de les seves converses hem
tret.

La premsa de Madrid, en general,
ha donat al discurs del senyor Roma-
nones un sentit que no pot tenir, que
per dignitat de Catalunya no deu do-
nar-hi, sobre tot després de les poste-
riors declaracions que ha fetes. Lo ma-
teix que ara deyen molts diaris al dis-
cutir-se'l projecte en el Congrés, y va
aprovant-se.

Es abut que les Mancomunitats te-
nen molts enemics a Madrid; no sols
per ésser cosa de Catalunya, sinó per
que representen una minoració de fa-
cultats, d'influència de la burocracia en
que descansa'l règim centralista. L'au-
toritat del senyor Canalejas, que re-
conegut d'un partit, y la seva decisió,
hauria escombrat tots els obstacles; pe-
rò en Romanones, que no té la quefatura,
ni la decisió del senyor Canalejas, no
s'atreveix, diu ell, en bé del projecte,
y atenció a la imprescindible necessitat
d'aprovar els presupostos y el tractat
ab França, a plantejar la qüestió. La
majoria dels senadors y diputats creuen
que si la plantejés enèrgicament, sortiria
vencedor, però l'interessat dubta y s'ha
de respectar el dubte, com per ara, no
hi ha dret a creure en que l'aplassament
sigui un engany.

Més, tant per si ho fos, com per si
circumstàncies imprevistes allunyessin
massa la discussió del projecte, comen-
çant la seva aprovació, Catalunya deu
seguir manifestant al Govern y a tota
Espanya el seu amor a les Mancomuni-
tats y la seva decisió de que arribat
aviat a ésser lley, com se li ha promès
y com ha sancionat el Congrés dels di-
putats. Temperaments de violència y de

LLIGA REGIONALISTA

Dimecres, dia 27, a les deu del vespre

Les Mancomunitats y el Parlament

CONFERENCIA PER

En Francesch Cambó

**EL RECONSTITUYENTE
EJEMPLAR.**
Repone las fuerzas perdidas
y es mensajero de salud.

**ESCRÓFULA
DEBILIDAD**

Linfatismo, anemia y todas las afecciones del pecho y de la garganta. Ningún otro remedio ha alcanzado la fama de la Emulsión SCOTT en casos de:

**pobreza de sangre y
debilidad de huesos.**

• Mis hijos Ana y Angéles de 9 y 7 años de edad han tomado la Emulsión Scott para impedir los estragos de la escrófula. En poco tiempo no quedaron rastros de la enfermedad y hoy día gozan de una salud inenfermable.

Mamuel Ramos. ESPERA (Cádiz).

Emplécese pues y adquiérase solamente la auténtica SCOTT fijándose en la etiqueta del hombre con el pescado que vuela en cada envoltura.

**EMULSION
SCOTT**

Una cinquantà gratis! Se n'ha enviada per D. Carles Marín, Calle de Valencia, 333, Barcelona a canvi de 75 cts. en actius purs el francès.

forçes dels cels se commouran. Y aleshores apareixerà la senyal del Fill del home en el firmament, y aleshores perdran totes les tribus de la terra, y veurán al Fill del home venir sobre les núvols del cel ab gran poder y majestat. Y enviará als seus àngels ab la trompeta y gran so, y aparellará els seus escudells de guerra. Y dirá als seus àngels del cel: Quarantades hores. Ara de la figura aprendeu una comparança. Quan el se brançan s'es entendir y han nat les folles, sáben que l'estiu es aprop. Així també vosaltres, quan vegeu tot aquestes coses, sapiguen que el Fill del home es aprop, que es a les portes. De veritat se diu que no passa un any que aquestes coses no s'aparellin per a aquestes coses. El cel y la terra passarán, mes les meves paraules no passarán.

ÚSICA SAGRADA

universal: en el cant, es la Iglesia que canta, Iglesia composta dels passats i dels presents y dels de totes les nacions: y demostra que es universal pels fets, car se troba als autors manuscrits

de totes les nacions.

«Ubi caritas et amor, Deus ibi est»,
digué el P. Sufiol. Abont hi ha caritat
i amor, allà hi és Déu. Ab aquest
himne, cantat per l'Orfeó de Cassà i
la Selva, acabà la sessió, memoràble
de veres.

L'Orfeó Catalunyà va cantar a per-
fecció els exemples, rebent merescudes
ovacions, tant que repetí algunes.

El senyor García és un mestre ad-
mirable i segur de la seva batuta i de

El concert de l'Orfeo Català

El concert dedicat an els congressistes per la nostra primera entitat cultural fou un èxit: grandios, com els va sumant de temps ençà. La estava aprofitant, no quedant ni una entrada per vendre. Els forasters han sapigut correspondre a la final de la dictadura, a dir-hi en gran nombre.

Y, certament, ab un sol número del programa podia l'Orfeo haver-se

nyat als ulls d'ells la fama que
conquerim per tot arreu. Parlem de
motet número 1 de Bach: «Camea al
Senyor un càntich nous, que integra
va la segona part.

A nosaltres la no hi venia
les execucions maravelloses de l'Orfeu,
perquè, després de la Gran Missa de
aquell mateix autor, la res pot ser
impossible; però no hi havia d'admirar
en cap, després d'aquell immens
forat, veure com escaient una nova
prova de fortalesa per a escometre el
cap de pòch un Motet de les dimen-
sions y dificultats del d'anit.

L'obra es bella, construïda ab aque-
lla qualitat de fort polifonista; però
tall; ademés, un fons d'alegria expansi-
va que brolla exteriorment franch y su-
mos, que's fa progressiu en totes les
veus y en abdos chors de que est-
compost. El tema inicial es obertament
de joia, y causa admiració i l'etrella
del mateix al difondre en tota la mar-
sopran.

sa. Hi ha moments en que la veu és
brondant i amb dificultosa vocalització.
oprimeix el cor per no poder respirar,
l'oyent s'assusta d'aquella perillosa con-
trucció, que creix, se detura i reprèn
per a donar a la totalitat un lloc com-
tinent al tema, que ressurte sempre clar
i estretament unit en el desenvolupament.
En la segona part, com una pausa per

